

Een geloof dat leeft binnen culturele diversiteit

Er is geen universele remedie. De uitdagingen waarmee de wereldwijde kerk in de verschillende regio's wordt geconfronteerd, zijn gewoon te verschillend. Deel twee van het interview met de stamapostel biedt een inkijk: focus op de essentie. En wat is dat?

Godsdienstonderwijs voor kinderen en jong volwassenen: dit is een van de strategische doelen die u noemde. Wat doet de kerk om deze uitdaging aan te gaan?

Wij zijn een wereldwijde kerk en er zijn overal nieuw-apostolische gemeenten. Ik zou graag zien dat we speciale aandacht schenken aan ons werk met de kinderen en de jongeren. Het is de moeite waard om ons in te spannen om te werken aan de toekomstige generatie. Bovenal is het essentieel voor jonge gelovigen om de Bijbel te kennen, zodat ze vertrouwd kunnen raken met de nieuw-apostolische geloofsleer en ze moeten zich geaccepteerd en gewaardeerd voelen in hun bijeenjkomsten. In onze lessen voor godsdienstonderwijs worden ze vertrouwd gemaakt met de theorie en in de gemeente worden ze vertrouwd gemaakt met de praktische aspecten van een gelukkig geloofsleven.

Over de wereldwijde kerk gesproken, hoe gaat de kerk met deze uitdaging om?

In het verleden, toen onze kerk zich nog maar net over de wereld begon te verspreiden en te groeien, vonden we het belangrijk om de focus op eenheid te leggen. We moedigden gelovigen aan om bepaalde 'apostolische patronen' te volgen in zaken als muziek, kleding, lesmethoden of zelfs organisatorische aspecten. Vandaag weten we dat deze aanpak niet de beste was en proberen we steeds vaker rekening te houden met culturele verschillen. Het nieuw-apostolisch geloof kan worden beleefd in de meest uiteenlopende culturen.

Zijn de verschillen echt zo groot?

Ik zal u twee voorbeelden geven. Ongeveer 85 procent van onze nieuw-apostolische leden woont in Afrikaanse kerkgebieden. Naar onze mening staan ze voor vijf grote uitdagingen.

- Er zijn honderden evangelische denominaties die een sterke aantrekkingskracht uitoefenen op mensen. Gebedsgenezers zijn erg populair.

- Islamitische groepen groeien ook en zijn altijd op zoek naar volgelingen, vaak met behulp van starre methoden.
- Vooral in stedelijke gebieden is er sprake van een enorme verslechtering van de sociale situatie. De kloof tussen arm en rijk wordt snel groter. Materialisme is hier de grootste tegenstander van het geloof.
- Aan de andere kant moeten we helpen bij het creëren en bevorderen van kansen voor onderwijs voor jongeren. Afrika heeft onderwijscampagnes nodig.
- Niet in de laatste plaats blijft de kwestie van de financiële middelen relevant. Ik wens dat wij als kerk erin slagen datgene wat we aanbieden te handhaven en uit te breiden.

Deze uitdagingen vereisen een andere aanpak dan bijvoorbeeld de omstandigheden in Centraal-Europa.

In Europa en Noord-Amerika worden we geconfronteerd met een afname van het aantal dienstbezoeken...

... iets dat ons echt zorgen baart. De oorzaken zijn veelvoudig. Ik zal hier slechts enkelen noemen. De samenlevingen om ons heen ontwikkelen zich steeds meer in gemeenschappen van individuen. Het individualisme is echter in strijd met het idee van een gemeenschap, waarin iedereen gelijk is. Ook neemt de bereidheid van mensen om zich in te zetten voor een kerk en een gemeenschap af. Het is niet langer in de mode om de verantwoordelijkheid op vrijwillige basis op zich te nemen zonder enige betaling te ontvangen. En er is nog veel meer.

Hoe kunnen we deze verschillen integreren in onze strategie?

Zelfs met het risico dat ik iemand voor het hoofd stoot, zeg ik nog een keer: er is geen gemakkelijke oplossing. Noch regelmatige veranderingen in onze liturgie, noch het langs de deuren gaan, noch grootschaligepromotiecampagnes zullen deze trend keren. Deze en andere ideeën zijn grondig getest in onze kerk en andere christelijke kerken. Sommige van deze maatregelen kunnen lokaal en voor een beperkte tijd goed werken, maar ze kunnen de algemene afname van de interesse van mensen in wat kerken te bieden hebben niet stoppen.

Dat klinkt dreigend. Wat moeten we dan doen, naar uw mening?

We moeten ons concentreren op dat wat de essentie is. We hebben het tenslotte over de redding van de ziel.

... waarbij de kerk ons wil helpen dit te bereiken ...

Toen we onze Katechismus opstelden, moesten we begrippen zoals "kerk van Christus" en "verlossingswerk" nauwkeuriger definiëren. Wij zeggen: de kerk van Christus bestaat uit alle gelovigen die door doop, geloof en geloofsbelijdenis tot de Heer Jezus Christus behoren. Aan de ene kant is het de roeping van de kerk van Christus om redding en gemeenschap met God toegankelijk te maken voor mensen en aan de andere kant om een ruimte te creëren waar mensen God kunnen aanbidden.

En het verlossingwerk?

Het verlossingswerk is dat deel van de kerk van Christus waarin apostelen actief zijn. Het is hun missie om de bruid bijeen te brengen en voor te bereiden op de naderende wederkomst van Jezus. De wederkomst van de Heer is een gebeurtenis van het allergrootste belang en het doel van ons geloof. Het is echter niet het einde van Gods verlossingsplan of van de kerk van

Christus. In het duizendjarige vredesrijk zal de kerk van Christus zijn missie voortzetten, zodat alle mensen verlossing kunnen bereiken door het geloof in Jezus Christus.

Wat betekent dat voor ons hier en nu?

Op basis hiervan willen we onze relatie met andere christelijke kerken ontwikkelen. Wij geloven dat alle christenen solidair moeten zijn en hun missie moeten vervullen, namelijk hun geloof in Christus te belijden en in woord en daad te getuigen van de weldaden die zij van God ontvangen.

Zodra de doelstellingen zijn gedefinieerd, is de volgende vraag hoe deze te bereiken. Hoe organiseert de Nieuw-Apostolische Kerk zichzelf om de uitdagingen van vandaag aan te gaan en zich voor te bereiden op die van morgen? Dat is het derde en laatste deel van het interview, dat binnenkort zal worden gepubliceerd.

Foto: Alex Ferguson

Bron: NAC Today

2. juli 2018